

Nha Trang Một Chút Bây

Bạn mình đi Nha Trang không nói mình một tiếng! Mình thì rất lười biếng chỉ nhớ Nha Trang thôi. Nha Trang hoa muồng ơ vàng đường Trần Quý Cáp...mưa sa và gió táp, những mùa Xuân thế nào? Tiệm nem Mỹ Hạnh sao? Bây giờ ai đứng bán? Ai mờ hôi trên trán...có mờ hôi trên lưng? Thương quá má hồng hồng, thương Nha Trang thương thiệt!

Bạn mình ngang Phan Thiết. Bạn mình ngang quê mình. Ngang qua sông Cà Ty...con sông thời thơ ấu, mình là con cò đậu thành cầu sắt ước mơ: Một ngày thật nên thơ vườn bông hoa vông nở, mình trở về và ở trên ngôi nhà Xuân Phong...mình đuổi mây tung tăng trên vườn cau của Ngoại...mình sẽ bên Má, hỏi: "Sao Ngoại bỏ vườn đi?". Chắc Má không nói gì...vì Má cũng đã mất!

Bốn ba năm nhiều thật! Mình không còn trẻ con! Nghe nói xe boong boong, đường bây giờ mở rộng...Bạn đi trắng soi bóng hàng dừa ở Hà Ra. Nha Trang ơ thiết tha, hoa cà tím ở Chutt, áo dài ai phơ phất...hoa muồng dưới chân sen? Hay bạn cứ nhìn lên bầu hải âu đang lượn, sau một thời bom đạn, bầu hải âu bay bay...

*

Vắng bạn mấy bữa nay, buồn trong lòng khôn tả. Nhớ bạn có nhớ quá...nhớ Nha Trang nhiều hơn. Nhớ ai...mà ai thương một người đang xa xứ...một người không chỗ trọ...vì không còn Quê Hương...một chỗ đời khói sương mờ mờ trong nghĩa địa!

Nha Trang là tình nghĩa...thơ mình bỗng khói sương!

Trần Vấn Lệ

